

24 JUNI 1939

Portret van vogelillustrator Ad. J. Cameron

Jaap Taapken

Foto's: D. A. C. van den Hoorn

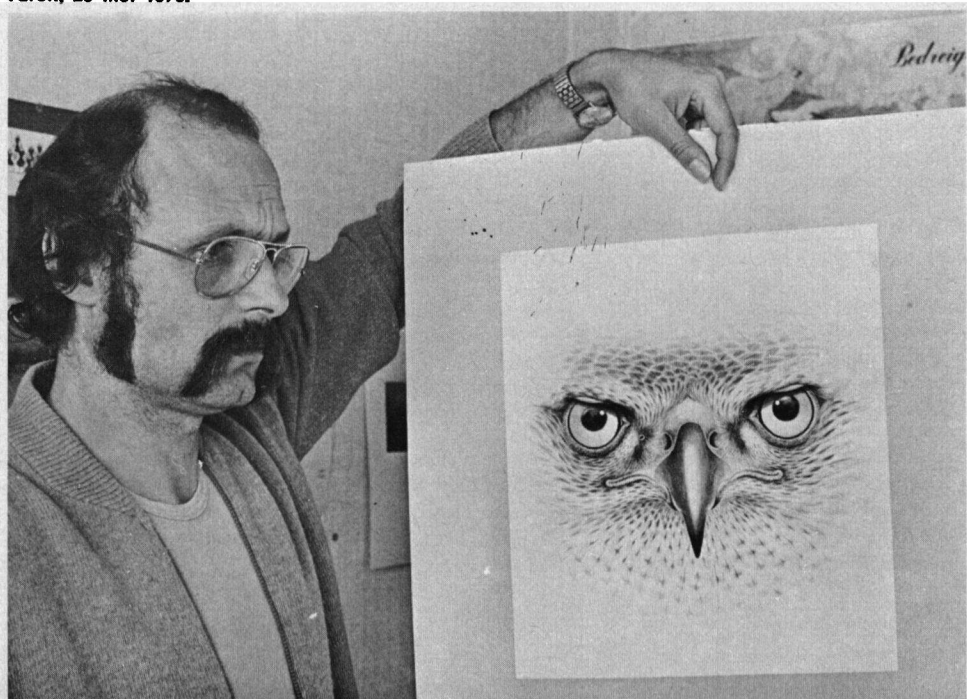
Rond zijn geboorteplaats Vlissingen, waar Adriaan Johan Cameron werd geboren op 24 juni 1939, deed hij zijn eerste ervaringen met vogels op. Toen hij nog maar nauwelijks negen jaar oud was ontdekte hij een nest, waar hij na lang speuren in het toentertijd algemeen gebruikte vogelboek 'Zien is kennen' er achterkwam dat het van een Dwergstern was.

Dit voorval herinnert hij zich nog als de dag van gisteren en wel vooral omdat dit zijn belangstelling voor vogels pas goed heeft opgewekt. Van toen af aan heeft Ad zijn kennis over vogels regelmatig verrijkt en ontwikkeld. En zo leerde hij eerst, zo omstreeks 1948, de Walcherense vogels in het toen nog ongerepte kustgebied beter kennen. Hij bestudeerde de gedragingen, hun geluiden en al het andere dat met vogels verband houdt. Hij was dan ook moeilijk in huis te houden en het liefst zwierf hij toen al in bos en duin. Weldra bleek dat hij zijn tweede hobby, het tekenen, dat zich reeds rond zijn achtste jaar manifesteerde, goed in combinatie kon brengen met zijn steeds groeiende interesse voor vogels. En zo legde hij reeds in zijn tienertijd talloze waarnemingen uit het veld in de vorm van pen-

tekeningen vast.

Na vervulling van de dienstplicht ontplooid Ad zich verder in deze artistieke richting en verliet hij zijn ouderlijk huis. Van 1962 tot 1967 bezocht hij de Koninklijke Akademie voor Beeldende Kunsten (afdeling illustratie/decoratie) te 's-Gravenhage. Na voltooiing besloot hij al gauw, samen met zijn Haagse vrouw Corrie, de Randstad de rug toe te keren om een plekje te zoeken waar zij zich dichter met de natuur verbonden konden voelen. Zij zochten hun domicilie in het kleine plaatsje Vuren, dat even ten oosten van Gorinchem aan de Waal ligt. Hij vestigde zich hier als free lance reclameontwerper/ tekenaar. En wat hij in zijn Haagse periode noodgedwongen had moeten verwaarlozen kan hij nu meer zijn volle aandacht geven: het vogels kijken. En daar biedt Vuren en omstreken gelukkig nog talloze mogelijkheden toe. Zowel 's morgens, als aan het einde van de middag, trekt hij er dagelijks in de omgeving met kijker en notitieboekje op uit. En dan wordt vooral de buitendijkse gelegen 'plas' onder Vuren bezocht. Maar ook de tochten naar de Flevopolders, Dordtse Biesbosch en Waddeneilanden deden zijn notitieboekjes en schets-

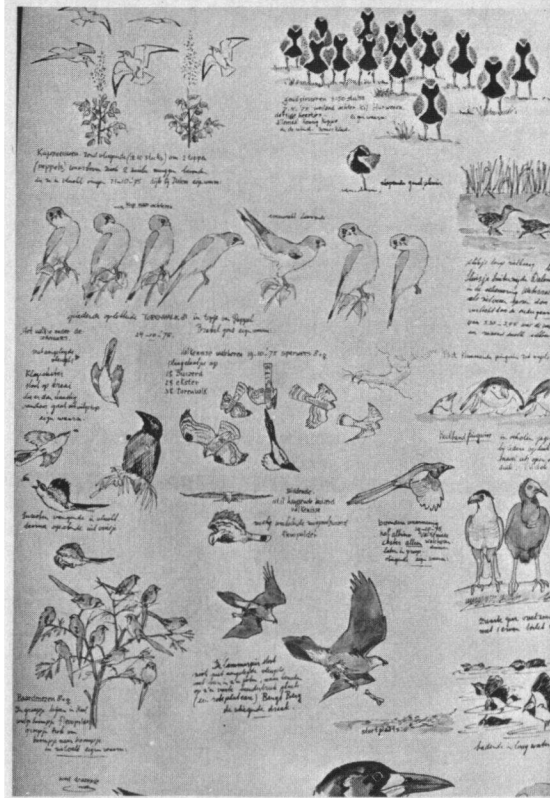
De vogelillustrator Ad Cameron met een door hem getekende kop van een havik. Vuren, 20 mei 1976.

boeken in aantal groeien, waardoor hij nu beschikt over een groot aantal hiervan, boordevol aantekeningen en vooral schetsjes van allerlei waarnemingen. Hierbij gaat zijn interesse niet alleen uit naar zeldzame of bijzondere vogelsoorten, maar ook de heel gewone soorten hebben zijn aandacht. Deze interesse is vooral toegespitst op de gedragingen. Deze probeert hij als het ware fotografisch in zijn geheugen vast te leggen en reproduceert deze daarna in schetsvorm. Deze reproductiemethode noemt hij zelf 'mijn video-recordertje' en daar moet je dan ook maar de gave voor hebben. Daarnaast worden ook ervaringen van anderen door hem in schetsvorm vastgelegd. Ook bij het lezen van een artikel of het zien van een natuurfilm over het bijzondere gedrag van vogels legt hij de voorstelling die hij zich hiervan maakt, respectievelijk de beelden die hij ziet, als het ware fotografisch in zijn geheugen vast. Zijn grote schetsboeken, waarin bovendien de belangrijkste beelden vanuit de in het veld gebruikte notitieboekjes zijn overgenomen hebben voor hem inderdaad de functie van een videorecorder (met het oog op het visueel maken van gelezen artikeltjes zou je eigenlijk kunnen spreken van een videorecorder-special!).

De overgang van het ontwerpen van briefhoofden, folders, boekomslagen en het tekenen van interieurs naar het illustreren van vogels verliep voor de illustrator Ad Cameron vlottend dan hij had durven hopen. Medio 1973 kwam het eerste contact tot stand met de uitgeverwereld. Hieruit ontstond een gigantisch vogelproject waar Ad nu al weer zo'n 2½ jaar full-time aan werkt. Zijn vele schetsboeken vormen nu in feite de basis voor het tweedelige vogelboek dat hij voor Elsevier illustreert. Deze twee delen zijn geschreven door de Engelse ornitholoog Christopher Perrins en zullen elk zo'n 500 kleurenafbeeldingen van Ad bevatten. Het eerste deel 'De wereld van de vogels' verschijnt op 8 nov. '76, tegelijkertijd verschijnt het in het Engels onder de titel 'Bird Life'. Het bevat veel informatie over zee, woestijnen, biotopen, voedselgewoonten, paring en nesten. Het boek zal in minstens 7 co-edities verschijnen in het Frans ('Le monde desoiseaux'), Duits ('Die Welt der Vögel'), Amerikaans ('Birds, their life, their ways, their world'), Spaans, Deens, Fins en Japans.

Het tweede deel waarvan de uitgave op z'n vroegst in het najaar 1977 wordt verwacht wordt exact volgens de orden, families en soorten uitgewerkt. Dit deel bevat tekst van niet minder dan 42 bekende ornithologen uit

Eén blad uit een schetsboek van Ad Cameron. de gehele wereld.

Ook de vele zwerftochten in het buitenland hebben hem veel materiaal bezorgd. En eind 1972 besloot hij, na de zoveelste driemaandelijke zwerftocht (dit maal naar Oost-Europa en de Balkanstaten) om de sprong te wagen van de wereld van de reclame naar die van de vogels. De eerste maanden van 1973 wijdde hij aan de opbouw van een demonstratiemap met stootvogelaquarellen in kleur, waarbij hij veel inspiratie putte uit een 17-daagse vogelexcurisie naar Ethiopië in het begin 1973. In ons oktober-nummer van 1973 hebt u voor de eerste keer met het werk van de vogelillustrator Ad Cameron kennis kunnen maken waarin hij ons enkele tekeningen van vogels in Ethiopië laat zien.

De grootste wens van Ad is nog eens een standaardplaatwerk in kleur te kunnen maken van de dagstootvogels en uilen, maar een plaatwerk over kiekendieven is wellicht op kortere termijn te realiseren. Maar er zal toch ook nog voldoende tijd over moeten blijven om met zijn charmante vrouw Corrie er enkele maanden op uit te kunnen trekken. En dat hopen wij ook, want dát zal hem de spirit kunnen geven om met zijn prachtig werk door te gaan. ■